

Hovedbestyrelsens mundtlige beretning

Det talte ord gælder

Kære kongresdeltagere

Verden har forandret sig, siden jeg for fire år siden stod på denne talerstol og fremlagde hovedbestyrelsens mundtlige beretning. Vi fik kort tid efter en økonomisk krise, der stadig ikke er klinget af og som har sat markante aftryk blandt TL's medlemmer og i vores organisation. Der er opstået en markant ledighed blandt vore medlemmer. Der er opstået en række nye uddannelser og nye strukturer på flere uddannelsesområder. Og vi har fået en værdikamp om fagforeningernes eksistensberettigelse. Blot for at nævne nogle af de væsentligste udfordringer i disse år.

Det har naturligvis præget kongresperioden, og det vil med al sandsynlighed også præge udviklingen i de kommende år.

Ledighed

Økonomiske kriser er ikke ualmindelige. Det er nærmest en grundregel, at efter et opsving kommer en krise. Men det stod hurtigt klart, at denne krise var langt mere alvorlig end noget, vi har set de seneste mange årtier. På få år blev ledigheden tredoblet blandt TL's medlemmer. Mere end hver tiende TL'er stod uden job sidste år. Det er skræmmende mange. TL har kæmpet for og vil fortsætte med at kæmpe for flere job og en anstændig behandling af de arbejdsløse. Det er ingen skam at være arbejdsløs. Det er en ufrivillig pause i dit arbejdsliv, og de ledige TL'ere, jeg møder rundt om i landet, brænder alle for at få et job igen. Når man læser aviserne i dag, får man desværre nærmest det modsatte indtryk.

Vi har opfordret medlemmerne til at melde tilbage, når de ser en jobåbning på deres arbejdsplads. Håbet er, at nogle af de ledige, der står til at miste deres dagpenge på den måde kan finde et nyt arbejde. Jeg tror på, at der findes job til de arbejdsløse kolleger, og jeg håber, at du har dem i tankerne, hvis du hører om behov for ekstra hænder – og kloge hoveder - på din arbejdsplads, uanset om det er et vikariat, en tidsbegrænset stilling eller en nyansættelse. Det gælder om at tænke kreativt og stå sammen i disse tider. Og det er jo værd at huske på, at TL's medlemmer er nogle, der brænder for at anvende deres uddannelse – og ikke har uddannet sig til ledighed!

Vi vil også kæmpe mod offentlig kassetænkning, som når et af vores medlemmer, Anna Andreassen, med et halvt års mellemrum sendes på præcis det samme fire ugers jobsøgningskursus. Ikke et komma var ændret på kurset. I fire stive uger skulle hun møde op på det samme kursuscenter og lægge øre til præcis det samme, som hun havde gjort et halvt år forinden. Det er ærligt talt at gøre grin med ledige. Det nærmer sig simpel opbevaring, og det hjælper hverken Anna eller andre ledige tættere på et job.

Derfor hilser vi også regeringens nyeste udspil meget velkommen. Jeg taler om aftalen mellem regeringen og arbejdsgiverne om, at det samlede arbejdsmarked,

altså både de private og de offentlige arbejdsgivere, har forpligtet sig til at stille 12.500 job til rådighed, målrettet de kolleger, der mister dagpengereetten i første halvdel af 2013. Vi håber med disse tiltag, at ingen ledige lades i stikken og mister dagpengene.

Men aftalen om akutjob kan ikke stå alene. I krisetider skal dagpenge være sikkerhedsnettet for de, der er så uheldige at stå uden job i en periode. Derfor skal det være lettere at genoptjene dagpengereetten både i vikariater, jobrotation og jobtræning - og ikke mindst skal der være bedre muligheder for reel uddannelse og efteruddannelse af ledige. Og gerne med et krav om, at uddannelsen skal være rettet mod nye jobåbninger. Og vi må kræve, at virksomhederne finder nogle flere jobs – det var jo dem der krævede en forkortelse af dagpengeperioden. Tænk om alle de job, der i dag er besat af udenlandsk arbejdskraft blev rettet imod ledige danske lønmodtagere – så havde vi måske slet ikke noget problem?

Det er stadig aktuelt at gøre dagpengene konjunktur-afhængige og lad os tale om kortere dagpengeperioder, når hjulene for alvor ruller igen. Ikke nu.

Uddannelse

Når vi taler uddannelse og efteruddannelse, er det et af de områder, der er i konstant forandring. TL har søgt og også fået indflydelse en lang række steder. Vi markerer os stærkt på erhvervsskoler, erhvervsakademier og professionshøjskoler, hvor vi er repræsenteret i bestyrelser og faglige udvalg. I den forbindelse vil jeg gerne takke alle for det store frivillige arbejde, der her ydes af aktive TL-medlemmer disse steder.

En af TL's kernesager vil også fremover være at søge maksimal indflydelse til gavn for både nuværende og kommende studerende. Det er dem, vores fremtid bygger på. Der skal være praktikpladser nok, både under høj- og lavkonjunkturer. Manglende praktikpladser forhindrer den enkelte i at gennemføre sin erhvervsuddannelse og det virker samtidig afskrækkende på potentielle studerende. Det er en ond spiral, der skal stoppes. I den forbindelse giver det ganske enkelt ikke mening, at et flertal i Folketinget nu vil sløjfe den støtte, en arbejdsgiver kan modtage for at oprette en praktikplads. Det sender et helt forkert signal, og motiverer ikke til oprettelse af flere praktikpladser. Tværtimod.

TL værdsætter den tætte kontakt mellem uddannelsesinstitutionerne og arbejdsmarkedets parter. Det er vi ikke ene om. OECD var for kort tid siden ude og rose de danske erhvervsakademier. Kombinationen af undervisning og praktik vækker begejstring. Det samme gør inddragelsen af arbejdsmarkedets parter. OECD påpeger, at man bør fastholde erhvervsakademierne som selvstændige uddannelsesinstitutioner med tæt tilknytning til arbejdsmarkedet i stedet for – som politikerne overvejer – at lægge dem ind under professionshøjskolerne i 2015. TL vil selvsagt kæmpe for, at erhvervsakademierne forbliver selvstændige – og vi er glade for, at man også ude i Europa støtter dette.

Vi skal sikre at der udvikles nye uddannelser, der støtter op om den udvikling Danmark står lige foran. Det kan både pege i retning af uddannelser der udvikler nye energiformer, om stærkere miljøindsatser og om optimering indenfor vedvarende energi. Blot for at nævne nogle af de udviklingsområder, vi ser.

TL vil også arbejde for, at kvaliteten i uddannelserne forbliver høj. Finanslovsforslaget er på dette punkt dyster læsning med besparelser på erhvervsakademierne og på uddannelserne til professionsbachelor. TL skal og vil arbejde for, at besparelserne minimeres mest muligt. Uddannelserne har allerede oplevet store besparelser – og det fortsætter åbenbart. Det harmonerer meget dårligt med intentionerne om at skabe de bedste uddannelser for de kommende generationer – og ikke mindst at så mange som muligt får en uddannelse. Erhvervsskolerne, erhvervs-akademierne, og professionshøjskolerne skal prioriteres – og det vil vi holde politikerne fast på.

Efteruddannelse

Som sagt er der behov for forbedringer på efteruddannelsesområdet. Rigtig mange TL'ere prioriterer efteruddannelse. I en undersøgelse i Teknikeren sidste år sagde 48 procent, at de havde været på en eller anden form for efteruddannelse de seneste to år. Det er rigtig flot, men vi skal også have den anden halvdel med.

Vi tror på og vil arbejde for, at endnu flere i fremtiden tager relevant efteruddannelse. I fremskrivninger fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan vi se, at der i fremtiden bliver brug for endnu flere teknikere med en videregående uddannelse. Derfor virker det ulogisk, at alle med en kort eller mellemlang videregående uddannelse i dag afskæres fra offentlig betalt efteruddannelse, herunder tabt arbejdsfortjeneste, transport osv.

Retten til betalt efteruddannelse må ikke kunne gradbøjes, når alle taler om, at der er behov for, at alle løfter sig uddannelsesmæssigt.

TL'erne bygger bro mellem de mange forskellige uddannelsesbaggrunde på arbejdspladserne. Vi har de praktiske erfaringer, vi har den kreative tilgang og vi har en solid faglig ballast. Alle har behov for at tilpasse deres viden til den teknologiske udvikling. Og faglighed skal vedligeholdes - det må vi holde både politikerne og arbejdsgiverne fast på.

Vi ser desværre også, at ledige har problemer med at få den rette efteruddannelse. De får simpelthen afslag i jobcentret, når de spørger. De har en i gåseøjne for høj uddannelse til mange ellers relevante efteruddannelses tilbud.

Det er endnu et eksempel på, at det sjældent falder heldigt ud af at gruppere mennesker i kasser. Nogle gange kommer man helt i tvivl, når man hører den ene politiker efter den anden tale om vigtigheden af uddannelse og så bagefter ikke ønsker at prioritere alle områder. Vi kan ikke leve med at politikerne kun prioriterer efteruddannelse for erhvervsuddannede og akademikere og fuldstændig glemmer de kort- og mellemlange videregående uddannelser.

Det må og skal der laves om på.

Efteruddannelse er en de måder, vi får ledige i arbejde på. Især langtidsledige har brug for at følge udviklingen på arbejdsmarkedet tæt, og det kan de i høj grad via relevant efteruddannelse. Hvis bare de får lov. Hvordan vil det mon se ud, hvis hver ledig havde sin egen efteruddannelseskonto, man selv kunne disponere over, og som man kunne vælge relevant efteruddannelse ud fra?

Kan man ikke skele til de måder, det sker på i aftaler mellem arbejdsmarkedets parter?

Det er kun et par overenskomster siden, der på bl.a. industriens område blev oprettet kompetencefonde. Det betyder, at medlemmerne kan få nem adgang til relevant efteruddannelse. Og det virker! Tænk om de ledige kunne få de samme muligheder - selv kunne beslutte, hvilken efteruddannelse, der er relevant i forhold til ens jobsigte. Det er jo også en måde at tænke den enkeltes ansvarlighed ind på.

Overenskomster

En af fagbevægelsens hjørnestene er og bliver overenskomster. Resultaterne af overenskomsterne på det danske arbejdsmarked er ganske vidtrækkende. Ingen kunne have opnået disse resultater alene. Kun ved at stå sammen har det været muligt.

Min fornemmelse er, at der stadig er rigtig mange mennesker, der ikke ved, hvorfor der overhovedet findes overenskomster og hvad de gør godt for. Det skal der gøres noget ved. Om en uge lyder startskuddet til en stor oplysningsindsats, hvor samtlige forbund under LO deltager. Kampagnen har navnet "Er du OK?" Kampagnen skal sikre kendskabet til Den Danske Model og ikke mindst; værdien af overenskomster. Hovedbudskabet er, at det er OK med overenskomster – og det er OK at stå sammen.

Netop overenskomsterne har under krisen været under pres. Arbejdsgiverne har presset på for at få indført jobløn, og det vil de formentlig blive ved med. Det vil de af den ene årsag: Det er til gavn for dem. Alt har en pris, og ved de seneste overenskomstforhandlinger har prisen for job- og funktionsløn simpelthen været alt for høj – det lønniveau arbejdsgiverne har tilbudt som kompensation for jobløn er uacceptabel lav. Derfor har vi indtil nu sagt klart nej tak til job- og funktionsløn. Alternativet ville have været en direkte lønnedgang for store dele af vores medlemsgrupper, fordi jobløn hverken giver den enkelte adgang til overtidsbetaling eller afspadsring.

Et andet vigtigt indsatsområde er at få flere dækket ind af overenskomster. Vi vil også fremover arbejde hårdt for, at flere bliver omfattet af overenskomster samt at overenskomsterne løbende forbedres og følger med tiden. Det er helt afgørende for fagbevægelsens legitimitet, at medlemmerne sætter høj pris på og forstår overenskomsterne. Heldigvis har vi mange gode tillidsrepræsentanter, der dagligt er med til at forklare og håndhæve overenskomsterne. Tak for det!

Der er næppe nogen i dette land, der i løbet af sommeren har undgået at høre om en vis restaurant i det sydøstlige Jylland. I den forbindelse har bl.a. liberale politikere rettet skytset mod den traditionelle fagbevægelse og Den Danske Model. Til det vil jeg blot sige: Jeg tror på, at overenskomster er af det gode og at de betyder rigtig meget for rigtig mange mennesker. De sikrer et minimum af rettigheder. Uden overenskomster – ingen pensionsordninger. Uden overenskomster - ingen betaling for overarbejde, og uden overenskomster ingen løn under barsel. Overenskomster handler om rimelighed og rettigheder oparbejdet gennem mere end 100 år. Det er noget, vi kan være stolte af, men det er også noget, vi fortsat skal kæmpe for. Hvis vi først accepterer undergravende overenskomster båret ind af beredvillige gule foreninger, ja så bliver overenskomsterne netop undergravet. Det skal og vil vi ikke acceptere. Og hvad skal man egentlig gøre ved arbejdsgivere, der forringer de ansattes vilkår, hvis strejkeretten afskaffes? Så kan arbejdsgiverne jo ensidigt fastsætte alle vilkår og den danske model er skudt i sænk!

Men de kollektive overenskomster er ikke kun under voldsomt pres fra de gule. Visse arbejdsgivere prøver også at smyge sig uden om, ved at skrive grupper af ansatte ud af overenskomsterne. Det er ikke acceptabelt, og det er et område, vi fortsat skal prioritere meget højt i årene fremover. Arbejdsgiverne prøver at fjerne de kollektive rettigheder, og indføre individuelle aftaler. Det må og skal ikke ske, for der er kun én god grund til at de gør det: Det er i virksomhedernes interesse at forhandle med hver enkelt for sig – det kan give dem større spillerum og trykke den enkelte.

Fagbevægelsen og overenskomsterne er bygget på solidaritet, og det er også i TL'ernes interesse at være solidariske og forhandle sammen. Vi skal fortælle den gode historie, som overenskomsterne er. Vi skal fortælle, at det er uklogt at blive skrevet ud af overenskomsterne, og vi skal finde ud af, hvorfor nogen alligevel accepterer, at det gøres. Der er ingen tvivl om, at det er lettere at komme igennem med sådanne tiltag under en krise. Hvem tør stille sig ultimativ, når man står alene foran en arbejdsgiver og ens job er i spil? Den Danske Model bygger på overenskomster, og hvis vi ikke formår at forklare det, så har vi svigtet. Kom gerne jeres bud på, hvordan vi bedst bevarer og udbygger overenskomsterne.

Vi kan konstatere, at de steder, hvor vi har klubber og tillidsvalgte, er organiseringsprocenten høj. Det er vigtigt for medlemmerne med en tæt kontakt til TL, og at den daglige kontakt med tillidsvalgte er vigtig. Vi skal arbejde for, at der dannes flere TL-klubber og at flere løfter den store opgave, det er at være tillidsvalgt. Vi lavede sidste år et TR-kit, der understøtter tillidsrepræsentanterne, når der kom nye kollegaer på arbejdspladsen. Det er nemlig vigtigt, at TL og vores TR'ere er lige så naturlig del af arbejdspladsen som sund kost i kantinen.

Jeg ved, at der i dag er ganske mange tillidsvalgte til stede. Tak for indsatsen – I løfter en stor opgave. Hvis forsamlingen her har nogle gode idéer til, hvordan TL kan hjælpe jer eller hvordan vi får flere klubber og tillidsvalgte, så lytter jeg og HB med stor interesse.

Desværre har det ikke været muligt at få det samme aftryk på den flex- og førtidspensionsreform, der netop har været i høring. Selvom fagbevægelsen har råbt rimeligt højt, har det ikke været muligt at få de nødvendige forbedringer ind, så vi med rimelig kan sige, at disse udsatte personer får en optimal beskyttelse fremadrettet.

Samarbejde

Et af de steder, hvor fagbevægelsen står sammen, er i LO. Vi er ikke altid enige, men i hovedtræk er vi enige om det vigtigste: At vi sammen står stærkest. Da LO afholdt kongres i 2011 havde jeg et hovedbudskab: Lad os samle alle hovedorganisationer i en fælles hovedorganisation. Jeg tror på én samlet hovedorganisation for alle fagforbund i AC, FTF og LO. Én samlet organisation, hvor alle bakker op om Den Danske Model, vil kunne rumme og arbejde for alle medlemmer uanset baggrund. LO er ikke perfekt, ligesom en fælles hovedorganisation også vil have sine udfordringer. F.eks. synes jeg, LO allerede i dag bør gøre mere for funktionærerne – herunder også dem med de videregående uddannelser. Man skal kunne genkende sig selv som LO medlem ude på arbejdspladsen, uanset uddannelsesniveau. Og her er der plads til forbedringer.

Men jeg mener ikke, løsningen er at melde sig ud af LO og stå alene. Tværtimod. Jeg tror på, at fællesskab gavner alle, og derfor er vores mål én samlet hovedorganisation, hvor alles interesser varetages. Tænk hvilken stor platform en formand for alle danske lønmodtager ville kunne tale ud fra? Det er det stærkest tænkelige fundament for den danske fagbevægelse – og det ville i den grad sende de ”gule” alternativer til tælling. Vi vil stå stærkere over for arbejdsgivere og politikere - til gavn for alle medlemmerne.

Ligeløn

Faktisk har vi også haft stor glæde af LO i den seneste kongresperiode. Efter mange års venten faldt der i 2009 en historisk dom i Højesteret om ligeløn. En kvindelig TL'er havde i årevis fået mindre i løn end hendes to mandlige kolleger på trods af, at de udførte præcis det samme arbejde. LO førte sagen for os – og til jer, der ikke husker dommen, så kan jeg med glæde sige, at vi vandt. Dommen vakte en enorm opsigt, og det er et godt eksempel på, hvor TL har haft gavn af LO's store maskineri.

Dejligt at vi vandt sagen, selvom ligeløn har ligget i dvale siden. Det er utroligt svært at få rejst denne slags sager, når krisen banker på. For hvem tør stille sig frem og sige man er uretfærdigt behandlet, når der står over 100.000 udenfor for døren og gerne vil overtage ens job? Man bliver lidt beskæmmet, når en forsker ved Stockholms universitet fortæller, at det varer 100 år, før vi har reel ligeløn. Kun hvis alle, både mænd og kvinder, arbejder for ligeløn, kan det lykkes at få gennemført det førend om 100 år – vel at mærke fra nu af.

Desværre har vi også et par udfordringer i LO-familien. Grænsesager, der tager for lang tid at få løst, til ugunst for medlemmerne og med uforståelige slagsmål.

Værst står det til med sagen ved et boligselskab, der nu har kørt i mere end tre år. Den er indbragt for LO's grænsenævn, men også her prøver modparten at træne sagen. Vi er glade for at medlemmerne er tålmodige og stadig fastholder, at TL er deres faglige organisation – og vi følger naturligvis sagen helt til dørs.

Konkurrenceklausuler

Et af de områder, hvor arbejdsgiverne har været flittige de seneste fire år, er omkring konkurrenceklausuler. Klausuler, der forhindrer ansatte i at tage job hos konkurrenterne. Jeg kan til nød forstå, at hel unik viden på højeste plan i en virksomhed skal beskyttes i forhold til konkurrenter. Men der er noget fundamentalt galt, når en indkøbsassistent i tøjbranchen eksempelvis skal betale en bod på 1 million kroner, hvis hun tager job hos en konkurrent. Eller når en audiologiassistent skal betale 50.000 kr. om måneden, hvis hun tager et job hos en konkurrerende virksomhed. Når vi møder ganske almindelige lønmodtagere, der er underlagt så voldsomme klausuler, så er det et tegn på, at brugen af dem er ude af kontrol. I funktionærloven står der direkte, at ansatte kun kan forpligtes af konkurrenceklausuler, hvis de har en i gåseøjne "særligt betroet stilling". Den paragraf er ikke det papir værd, den er skrevet på. For sandheden er, at du bliver særligt betroet i det øjeblik, du ser en teknisk tegning eller ved, hvordan en salgspris regnes ud. Der skal meget, meget lidt til før arbejdsgiverne påstår, at man er omfattet af en konkurrenceklausul.

Selvom omfanget af konkurrenceklausuler måske stadig er begrænset, så vil vi også fremover arbejde ihærdigt for, at brugen af dem minimeres eller helt forbydes. For at sætte tingene lidt i relief, så er det i Californien forbudt at bruge konkurrenceklausuler. Det er vel at mærke i den stat, hvor it-mekkaet Silicon Valley ligger. Her er man ikke bange for konkurrence, men i Danmark er vi? Jeg tror, at klausulerne i Danmark nærmere bruges af virksomhederne til at stavnsbinde de ansatte end for at beskytte viden.

Fremtidens arbejdsmarked

Krisens indtog har sat fart på en proces, hvor danske arbejdspladser nedlægges og produktion flyttes til udlandet. Vi kan ikke forhindre, at arbejdspladser flytter til udlandet, men jeg tror på, at vi - og ikke mindst politikerne - kan gøre meget for, at det sker i mindre omfang end i dag. Vi kan til gengæld gøre rigtig meget for de medlemmer, der mister deres job. Vi har set Lindø lukke for skibsproduktion. Vi har set Vestas flytte produktion udenlands. Og vi vil opleve det igen. Fagforeningerne, herunder TL, har en vigtig rolle på både dagens og fremtidens arbejdsmarked. Vores medlemmer skal være godt rustet, hvis de mister deres arbejde. Vi skal tilskynde og motivere alle medlemmer til at vedligeholde kompetencer og få dokumenteret deres kunnen. Det hjalp på Lindø. Mange af vores medlemmer havde arbejdet på værftet i årtier. Flere af dem uden en egentlig uddannelse i baghånden. Takket være en realkompetenceafklaring har de nu fået papir på deres kunnen og mange af dem er i job igen.

Et udviklingsområde vi også skal rette blikket mod, er alle de offentlige investeringer, der ligger i de kommende år. Der skal bygges vejanlæg, supersygehuse, Femern-forbindelsen, - blot for at nævne nogle få. Hele dette arbejdsmarked vil suge så mange kompetente medarbejdere til sig, at der vil være beskæftigelse for rigtig mange af vores medlemmer. Derfor er det ekstremt vigtigt, at der tilføres de rette kompetencer til så mange som muligt, så man er parat, når disse arbejder for alvor skal i gang. Netop i alle disse offentlige investeringer, er det vigtigt, at der er sociale klausuler, der sikrer, at virksomheder både tager elever og også sikrer, at mennesker der er i fare for at blive udstødt fra arbejdsmarkedet på grund af handicap og lignende får en chance.

Danske virksomheder skal konkurrere på viden og know how, og TL's medlemmer skal konkurrere på viden, kreativitet og know how. Vi så gerne, at politikerne prioriterede viden, uddannelse og efteruddannelse endnu højere. Og så gør det heller ikke noget, de ser lidt indad en gang imellem. Da den meget omtalte randzoneplan for nylig skulle laves, var det ikke dansk arbejdskraft, der fik opgaven. Nej, den røg til Indien. Hvorfor brugte man ikke de mange ledige og højt kvalificerede tekniske designere, vi har herhjemme? Det kan da ikke være en politisk prioritering, der er årsag til denne særegne beslutning. Og nu bruger man masser af ressourcer til administrativt at få afdækket alle fejlene, - til stor frustration for alle.

Vi har brug for, at alle parter – besluttende og udførende – erkender, at produktion og udvikling hænger uløseligt sammen. Dermed siger jeg også, at det er hinandens forudsætninger.

Vi spurgte for nylig medlemmerne, om deres syn på fremtidens arbejdsmarked. Rigtig mange troede, at konkurrencen fra udlandet om 10 år vil være hårdere og at de om 10 år vil samarbejde med flere kolleger i udlandet, end de gør i dag. Svarene bekræfter mig i, at både fagforeninger, virksomheder, politikere og medlemmer står over for store udfordringer, der skal tages alvorligt. Samarbejde er i min ordbog et plusord, så det er logisk, at samarbejde også foregår på tværs af landegrænser i endnu større grad end i dag. Men det stiller også større sproglige, faglige, kulturelle og sociale krav til os alle. Vi skal hjælpe og understøtte medlemmerne, så de står rustet til opgaven. Det forventes af os, og det skal vi levere.

TL

Også i TL har vi haft vores udfordringer de seneste år. Vi har af flere årsager desværre ikke kunnet holde medlemstallet. Konkurrencen er hård og demografien har været os til ugunst. Derfor har vi også set på os selv med kritiske øjne. Gør vi det godt nok? Hvad skal prioriteres og hvad skal ikke? Vi spurgte i 2010 medlemmerne, om deres erfaringer og holdninger til TL. Og vi gentog undersøgelsen i år.

Servicetjekket har givet os en masse vigtige pejlepunkter. Vi kan se, at medlemmerne generelt er tilfredse med TL og at de i særdeleshed roser rådgivningen. Medlemmerne tilkendegiver, at de har en god oplevelse, når de

kontakter deres afdeling for råd og vejledning. Det skal vi blive endnu bedre til at fortælle omverdenen, herunder alle medlemmer. Derfor har vi for nylig skudt en kampagne i gang, der skal fremhæve de mange steder, hvor medlemmerne med fordel kan bruge os.

I januar i år iværksatte vi et andet initiativ. Projekt 2012 kalder vi det. Initiativet går ud på at kontakte alle medlemmer af TL i løbet af 2012. Vi vil nemlig gerne have en tættere kontakt med alle medlemmer – også dem, der ikke lige har haft brug for rådgivning eller hjælp på det seneste – og derfor ringer vi simpelthen rundt. Vi spørger, om der er noget, vi kan hjælpe dem med i deres arbejdsliv, ligesom vi gør opmærksom på alle medlemsfordelene. I samme omgang får vi tjekket, at vi har de korrekte oplysninger på medlemmerne.

Sammen med de mange andre indsatser, vi har sat i søen, håber vi, at vi får knækket kurven. Vi tror på det – og vi håber også på jeres hjælp. Synes I, at vores indsatser har ramt rigtigt? Er der noget vi skal gøre anderledes? – og hvad skal vi fortsætte med – og hvad bør vi neddrose?

Afslutning

Udfordringerne bliver ikke mindre, som jeg var inde på i begyndelsen. Vi har stadig en udfordring med at næsten halvdelen af vores medlemmer arbejder uden en overenskomst. Heldigvis smitter mange gode overenskomstresultater af på deres ansættelse, men om nogen har de brug for at have en faglig organisation i ryggen, når og hvis der opstår problemer.

Derfor vil jeg også meget gerne høre jeres bud på, om der er noget specielt, vi kan gøre for alle de medlemmer, der arbejder hos en uorganiseret arbejdsgiver. Kan vi bringe dem tættere sammen i netværk eller vil de gerne være skyggemedlemmer i en nærliggende TL-klub? Vi har jo vores landsdækkende udvalg, hvor netværk bør være en helt naturlig del af arbejdet. Og vi praler af at vi i TL har en meget flad struktur, hvor vi kan handle hurtigt for nye tiltag. Kom med jeres ideer – Hovedbestyrelsen vil lytte med stor interesse.

Vi skal blive meget skarpere til brancheovervågning. Der sker meget i de kommende år, indenfor især miljø og nye energiformer. Også her må vores tættere kontakt til de forskellige brancher – gennem landsudvalgene – være en fordel. Vi skal bruge alle tilgængelige og relevante kanaler til hele tiden at være ajour med udviklingen.

Vi skal være der, når der er problemer på din arbejdsplads. Når et medlem går ned med stress eller bliver fyret uretmæssigt. Vi skal give faglige input og inspiration. Og vi skal være et fagligt fællesskab for alle. Det at være medlem af Teknisk Landsforbund er et bevidst valg.

For det gør en forskel for fællesskabet og for dit arbejdsliv

Det er derfor kongressen arbejder under overskriften:
Fokus på fremtiden – dit arbejdsliv og din udvikling

Med disse ord vil jeg overgive både den skriftlige og den mundtlige beretning til kongressens behandling.